

Imanol Alvarez

IRAKASLEA

Intolerantziaren kiratsa

Aurtengo udako oporretan Bavarian zehar ibili nintzen senide batzuekin, hango paisaiaz eta gazteluez gozatzen. Egun batean, Municheko tranbian gindoazela, argazki bat atera genuen, gaztelaniaz berbetan genbiltzalarik. Bidaia batek ikusi —eta entzun— eta, berehala, komentarioa egin zigun: “*En España no tenemos tranvías*”. Gu elkarri begira gelditu ginen segundo batzuetan, zer esan jakin barik. Izan ere, ez genuen desatseginak izan nahi atseginenez hitz egin zigun andrearekin; baina, era berean, ez geunden oso prest espainoltzat hartuak izateko. Andreak, nonbait, gure duda-mudak nabaritu, eta: “*¿Porque sois españoles, verdad?*” Horren galdera zuzenaren aurrean ihesbiderik ez: “*No; somos vascos*”. Ordura arte maitagarria ematen zuen andrea, bat-batean munstro gorrotagarri bilakatu eta “*pues entonces hablad en vuestro idioma y no en el nuestro*” aurpegiratu zigun ia bere onetik at.

Irakurketa bat baino gehiago izan dezake gertatuak. Baten iritziz, beharbada, ondo merezi genuen euskara ez erabiltzeagatik. Besteren batek, agian, esango luke ez duela merezi “abertzalekerietan” aritzea munduan barna ibiltzean...

Iritziak iritzi, nik bakarrik dakit bat-batean hasi nintzela ulertzen zergatik azken urteotan, Sabino Aranaren garaitik ez bezala, ugarituz

IÑIGO AZKONA

Neskok ez zekiten Bilbon
‘izaera intimozko
adierazpenak oro’ debekatzan
dituen ordenantza onartu
berri dutela PNVk eta EBk

joan diren euskal prentsan espainiarrez gaizki esaka idazten dutenak. Egia esan, ez zaizkit inoiz gustatu horrelako artikulak, beti pentsatu izan baitut, besteak beste, *Cocidito Madrileño*n entzuten genituen edota hemerroteketan irakurtzen ditugun Madrilgo prentsako zutabegile eta tertuliano lotsagabe horien parean jartzea zela, baina...

Aurreko batean, azaroak 12, bi neska gaztek musu busti bat eman zioten elkarri agurtzeko, Bilboko San Nikolas plazako metro-sarreran, gaueko 10:50ean. Ondotik pasa ziren udaltzain batzuek esan zieten, oso mehatxuzko tonuan, hori debekatuta zegoela, abisua baino ez zela, baina hurrengoan ondorio larriak jasango zituztela. Neskak zur eta lur geratu ziren, ulertu eta sinestu ezinik. Haiek entzunda zeukaten ezagutu ez zuten frankismo garaian gertatzen zirela holakoak; gaur egun, ordea, non eta Bilbon, horren hiri europar eta modernoan!? Neskok ez zekiten, alabaina,

Bilbon “izaera intimozko adierazpenak oro” debekatzan dituen ordenantza onartu berri dutela PNVk eta EBk.

Kontatu dizkizuedan bi jazoerok, berez, ezer gutxi daukate komunean. Agerian, behintzat. Nire subkontzienteak, ordea, sail berean kokatu ditu. Zerbaitegatik izango da. Agian intolerantziaren kiratsa darielako bie? ■

TXANDAN

Edu Zelajeta

Dagoeneko pentsatua dut Olentzerentzako eskaera:

Science in Basque, izan ere, 2011 urtea urratzear dugun honetan, EHUko irakasle eta ikertzaile frankorentzat zientzia euskaraz egitea oraindik oztopoz jositako bidea ibiltzea da.

Aurreko ikuspegiak azalduko luke, besteak beste, berriki EHUko jardunaldi batzuetan jazotakoa: didaktika jorratzen duten ikerlerro zenbait aurkezteko asmoz, euskarazko komunikazio bakarra ageri zen programan, beste dozena eta erdi gaztelaniazkoen ondoren. Aitzitik, jardunaldietan erdaraz aritutako hizlari

Science in Basque

askok euskaraz (ere) egiten dute lan. Ildo beretik, bertako entzule gehienak euskaldunak ziren.

Euskarazko komunikazioa eguneko azkena izan zen. Solasean jarri orduko, atzerriko neska bat oiuhka hasi zitzaidan, ni *mehablasenunualenguague* ari ez nintzelako. Neskak eta beste zenbaitzuek hanka egin ondotik, lanari ekin nion. Amaitutakoan, asmo oneko txalo epel bat eskaini zidaten han geratu ziren lagunek. Euskaldunok txalo epel bat euskarazko zientziari.

Gogoeta: irakurri duzue hemen egoera hori —errespetu falta— EHU-n gerta zedin faktorerik? ■